

<http://hdr.undp.org/hdr2006>

UNDP Contacts:

New York and Cape Town
Ms. Niamh Collier-Smith
Tel: +1 212 906 6111
Cell: +1 917 213 0671
niamh.collier@undp.org

Ms. Marisol Sanjines
Tel: +1 212 906 6763
Cell: +1 646 201 8036
marisol.sanjines@undp.org

New York
Mr. William Orme
Tel: +1 212 906 5582
Cell: +1 917 607 1026
William.orme@undp.org

Geneva and Paris
Mr. Jean Fabre
Tel: +41 22 917 8542
Cell: +41 79 437 07 76
jean.fabre@undp.org

Brussels
Mr. Paul Van Goethem
Tel: +32 2 505 46 28
Cell: +32 477 52 10 55
paul.vangoethem@undp.be

Copenhagen
Ms. Veslemøy Lothe Salvesen
Tel: +45 35 46 71 50
Cell: +45 51 23 28 24
veslemoy.salvesen@undp.dk

Tokyo
Ms. Chisa Mikami
Tel: +81 3 5467 4751
Cell: +81 907 200 3295
chisa.mikami@undp.org

Washington
Ms. Cara Santos Planesi
Tel: +1 202 331 9130
Cell: +1 202 262 3381
cara.santos@undp.org

Bratislava
Mr. Zoran Stevanovic
Tel: +421 2 59337 428
Cell: +421 908 729 846
zoran.stevanovic@undp.org

Bangkok
Ms. Cherie Hart
Tel: +66 2 288 2133
Cell: +66 8 1 918 1564
cherie.hart@undp.org

Moscow
Ms. Snizhana Kolomiets
Tel: +7 (495) 787-2100 (ext.2235)
Cell: +7 916 107-9416
snizhana.kolomiets@undp.org

London
Ms. Chandrika Deshpande
Tel: +44 020 7396 5338
Cell: +44 (0) 7957 460 246
chandrika.deshpande@undp.org

United Nations
Development Programme

Fermierii săraci se confruntă cu o criză dublă a apei: schimbarea climei și concurența

Drepturi consolidate, o irigare mai bună și adaptarea la încălzirea globală pot avertiza catastrofa - dacă sunt realizate la timp, scrie Raportul Dezvoltării Umane 2006

Cape Town, 9 noiembrie 2006— Fermierii săraci se confruntă cu o potențială criză catastrofală de apă cauzată de schimbarea climei și concurența pentru resurse acvatice insuficiente, scrie Raportul Dezvoltării Umane 2006, lansat astăzi.

Raportul „*Dincolo de criza de apă: puterea, sărăcia și lipsa globală de apă*” recomandă acțiuni imediate pentru avertizarea unei crize serioase: securizarea drepturilor populației rurale, sporirea accesului la irigare și tehnologii noi și ajutorarea acestora să se adapteze la schimbarea inevitabilă a climei.

“Cea mai mare provocare este felul în care pot fi administrate resursele de apă ce se confruntă cu concurența și schimbarea climei pentru satisfacerea necesităților alimentare în creștere paralel cu protecția accesului persoanelor sărace și vulnerabile,” scrie autorul principal al RDU 2006, Kevin Watkins.

Intensificarea concurenței pentru apă este una din cele mai serioase amenințări pentru dezvoltarea umană durabilă. Creșterea cererii industriale, urbanizarea, creșterea populației și poluarea provoacă un stres fără precedent asupra sistemelor de apă—și asupra agriculturii. Pe măsură ce concurența se intensifică, conflictul social asupra apei pare să sporească. Pericolul este că acei cu cele mai slabe drepturi—fermierii mici și în special femeile producătoare—vor avea de pierdut.

Marea majoritate a persoanelor care suferă de malnutriție din lume—estimate la 830 milioane în prezent—sunt fermierii mici, păstorii și țăranii. Regiunile afectate de foame vor trebui să absoarbă numărul suplimentar al populației de pe glob în următoarele decenii, estimat la 2.4 miliarde către 2050. Și deoarece mulți dintre ei vor fi dependenți de agricultura alimentată de precipitații, numărul persoanelor supuse riscului va continua să crească.

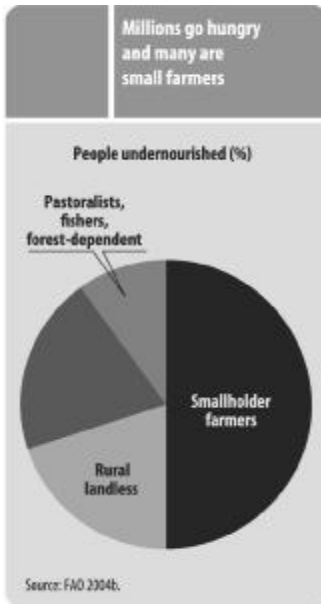
Schimbarea climei riscă să intensifice insecuritatea apei pe o scară largă. Chiar și cu un acord de reducere a emisiilor de carbon prin intermediul cooperării internaționale, schimbarea amenințătoare a climei este aproape inevitabilă și cele mai serioase consecințe vor fi experimentate de țările și oamenii care nu-și asumă nici o responsabilitate pentru această problemă. Țări ale Africii sub-sahariene se confruntă cu pierderi de recoltă de pînă la 25% din cauza schimbării climei și vremii. Între timp topirea glacială accelerată și precipitațiile reduse amenință sisteme importante de alimentare în Asia de Sud.

Pașii următori

Raportul recomandă 3 pași primari de acțiune pentru abordarea crizei ce amenință fermierii săraci de pe glob:

- **Securizarea drepturilor fermierilor:** Atunci când apa nu este suficientă, cei mai puternici beneficiază și nu cei mai slabi, scrie RDU 2006. Drepturile securizate la apă

oferă oamenilor săraci oportunitățile de a evita sărăcia, în timp ce absența acestor drepturi îi fac incapabili să concureze la orice nivel. Femeile sunt dezavantajate dublu, suferă din cauza lipsei de drepturi formale la pământ în interiorul și exteriorul gospodăriei. Raportul susține că pentru menținerea progresului uman, guvernele trebuie să recunoască, extindă și să protejeze drepturile la apă a populației rurale.

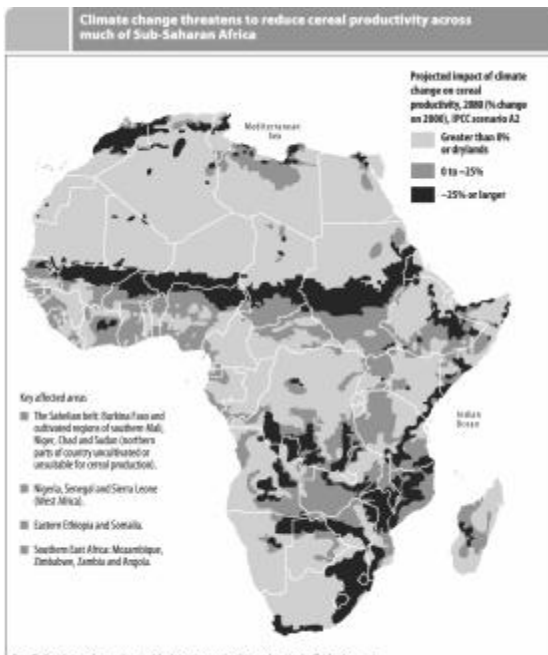
- **Irigarea și tehnologia:** Fermierii care au acces la irigare sunt mai puțin supuși riscului să devină săraci, susțin autorii. Dar sursele noi de apă pentru irigare sunt scumpe și dăunătoare din punct de vedere ecologic, deci pericolul este că acei fără drepturi nu vor avea acces. Lipsa de titluri de proprietate asupra pământului a fermierilor îi pot exclude foarte ușor din schemele de irigare. Deci raportul recomandă stabilirea unui preț pentru utilizarea irigației - un preț raportat la capacitatea oamenilor de a plăti. Sistemele eficiente și de recuperare rezonabilă a costului legate de beneficiile din irigare vor ajuta la raționalizarea utilizării apei și plata pentru menținerea infrastructurii de irigare, se spune în acest Raport.
- **Adaptarea:** Schimbarea climei nu mai este o problemă de viitor – deja are loc, scrie RDU 2006, și persoanele sărace au nevoie de mai multă și mai bună asistență, dacă trebuie să se adapteze la ea. Asistența internațională pentru adaptare trebuie să constituie baza unei acțiuni multilaterale în domeniul schimbării climei, totuși transferurile de asistență au fost inadecvate, scrie raportul. Fondul de Adaptare anexat la Protocolul de la Kyoto va aloca doar 20 milioane de dolari SUA către 2012 pentru planurile curente, în timp ce Fondul Global de Mediu - mecanismul principal multilateral pentru adaptare - a alocat 50 de milioane dolari pentru susținerea activităților de adaptare în perioada anilor 2005- 2007.

Cu excepția cadrului multilateral, țările în curs de dezvoltare, ca grup, au atestat reducerea asistenței pentru agricultura de la 12% pînă la 3.5% din asistența totală începînd cu anul 1990. Stoparea acestor tendințe este importantă pentru adaptarea ulterioară. Raportul scrie că triplarea asistenței în agricultură – de la 3 miliarde dolari anual la 10 miliarde dolari către 2010 - trebuie să constituie o cerință minimală.

Schimbarea climei

Eforturile pînă în prezent de a ajuta persoanele sărace să se adapteze schimbării climei au fost inadecvate, scrie Raportul. Pe măsură ce zonele uscate devin mai uscate, zonele umede devin mai umede și condițiile meteo extreme devine obișnuite - populația săracă – care este cea mai expusă la elemente și mai dependentă de mediul natural de resurse - va deveni mai vulnerabilă la foame, sărăcie și degradare a mediului. Inegalitatea va crește.

Agricultura va fi cea mai afectată. În unele regiuni, modul de schimbare a ploilor torențiale și declinul disponibilității apei vor reduce beneficiile cu un sfert sau mai mult către anul 2050. Malnutriția globală va crește de la 15% la 26%, scrie raportul, de la 75 pînă la 125 milioane de oameni se confruntă cu malnutriția către anul 2080.

Dar criza insuficienței apei nu este doar o problemă pentru generațiile viitoare. În prezent în nord-estul Kenyei, 3 milioane de oameni riscă să se confrunte cu foame din cauza secetei. Comunități întregi pastorale și-au pierdut turmele și averea, lasîndu –i vulnerabili la riscurile ulterioare. Certele violente dintre fermieri și păstori din cauza apei au devenit obișnuite, în timp ce PIB în Kenya a scăzut cu 16% în perioada anilor 1998 -2000 din cauza secetei. Costurile economice totale sunt probabil mai mari din momentul cînd aceste cifre nu au luat în considerație efectele malnutriției, investițiile reduse în agricultură și pierderile investițiilor în industrie, susțin autorii.

Concurența

O dată ce schimbarea climei afectează disproportațional populația săracă din mediul rural care depinde de agricultură dar nu au drepturi stabilite, abilitarea economică și voința politică, concurența sporită pentru apă au potențialul să apropie acești oameni de dezastru, scrie Raportul. Tot mai mult și mai mult fermierii au pierderi din cauza consumului de apă în orașe și industriilor. În sectorul agrar, producătorii comerciali mari absorb nivelul de aprovizionare cu apă a fermierilor săraci, care nu pot nici să producă hrană sigură pentru ei și nici nu pot să înceapă să concureze cu acești rivali comerciali.

Creșterea economică rapidă a provocat un surmenaj serios asupra resurselor de apă ale Chinei, de exemplu, în special în partea de nord a țării. Cu doar 8% din resursele de apă ale țării, bazinele râurilor Huai, Hai și Huang (Galben) aprovizionează cu apă aproape jumătate din populația țării și 40% din pământul agricol, deci ele sunt deja explorate la maxim, scrie RDU 2006. Creșterea rapidă a economiei a provocat dublarea volumului de apă pentru industrii din anul 1980 pînă la 21%, în timp ce volumul urban s-a triplat. Raportul estimează că cererea de surse neagricole va crește cu 30% către anul 2030.

Pe măsură ce cererea crește în China, fermierii săraci pierd dreptul la apă, deseori fără compensare. Eforturile asociațiilor de utilizatori a apei de a stabili drepturi și cerințe la apă ce țin de transferul de apă au fost sub presiunea grupurilor puternice din industrie și municipii.

Cu cît oamenii devin mai bogați, cu atît ei devin mai ‘însetați’

Concurența și schimbarea climei este faptul că numărul persoanelor ce necesită a fi alimentate este în creștere. Și este necesară mai multă apă pentru alimentarea oamenilor în comparație cu perioada anterioară: cu cît oamenii devin mai bogați, ei tind să mănînce diferite produse, carnea și zahărul necesită mai multă apă decît grîul sau orezul. Pentru producerea unui hamburger este nevoie de 11,000 litri de apă —aproximativ aceeași cantitate zilnică în comparație cu 500 de locuitori al unui cartier urban fără conectarea gospodăriei la apă.

Fiind dependenți de condițiile naturale schimbătoare în creștere și storși de o concurență puternică pentru resursele de apă, fermierii săraci din țările în curs dezvoltare riscă să piardă capacitatea de a-și cîștiga existența. Raportul de Dezvoltării Umane 2006 scrie că fără drepturi securizate la apă, un acces optim la irigarea și asistență în procesul de adaptare la schimbarea climei, securitatea apei va fi erodată și viețile lor vor deveni mai sensibile.

* * * *

DESPRE ACEST RAPORT: Raportul Dezvoltării Umane (RDU) continuă să genereze dezbateri asupra celor mai stringente probleme cu care se confruntă omenirea. RDU este un raport independent realizat la comanda Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD). Kevin Watkins este autorul principal al Raportului 2006, care include contribuții speciale ale Cancelarului Marii Britanii Gordon Brown, Ministrului de Finanțe a Nigeriei Ngozi Okonjo-Iweala, Președintelui Lula a Braziliei, ex-președintelui SUA Carter, și Secretarului General al ONU Kofi Annan. Raportul este tradus în peste 12 limbi și lansat în peste 100 țări anual. Mai multă informație este accesibilă la pagina web <http://hdr.undp.org/hdr2006>. Raportul Dezvoltării Umane 2006 este publicat în engleză de Palgrave Macmillan.

DESPRE PNUD: PNUD este rețeaua globală a Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, care promovează schimbarea și conectează țările la surse de cunoștințe, experiență și resurse pentru a ajuta oamenii să-și construiască o viață mai bună. Prezent în 166 de țări, PNUD conlucrează cu ele în identificarea soluțiilor proprii pentru realizarea sarcinilor de dezvoltare la nivel global și național. În timp ce țările își dezvoltă capacitățile locale, ele beneficiază de experiența experților PNUD și partenerilor săi.

Pentru mai multe informații despre PNUD: www.undp.org

